

ANDERS DE LA MOTTE

**Η ΘΥΣΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ**

**ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΣΟΥΗΔΙΚΑ
ΞΕΝΟΦΩΝ ΠΑΓΚΑΛΙΑΣ**

Κ Ε Δ Ρ Ο Σ

Anders de la Motte: *Η θυσία της άνοιξης*
Τίτλος πρωτοτύπου:
Anders de la Motte: *Våroffer*

ISBN 978-960-04-5283-9

Μετάφραση από τα σουηδικά: Ξενοφών Παγκαλιάς
Υπεύθυνη Τμήματος Επιμέλειας-Διόρθωσης: Μαρία Σπανάκη
Επιμέλεια-διόρθωση: Βασιλική Κουρούδη
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διόρθωση: Νικολέττα Δουλάμη

© *Anders de la Motte*, 2020

Published by agreement with Salomonsson Agency

© *Για την έκδοση στα ελληνικά, Εκδόσεις Κέδρος Α.Ε.*, 2022

Κέδρος Εκδοτική Α.Ε.

Γ. Γενναδίου 3

Αθήνα 106 78

τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655

www.kedros.gr • www.facebook.com/kedros.gr

e-mail: books@kedros.gr

*Σε όλους τους αναγνώστες μου,
που μου δίνετε τη δυνατότητα
να έχω το καλύτερο επάγγελμα του κόσμου*

*Απρίλης είναι ο σκληρότατος μήνας, γεννώντας
Πασχαλιές μέσ' απ' τη νεκρή γη, σμίγοντας
Θύμηση κι επιθυμία, σαλεύοντας
Ρίζες νωθρές με τη βροχή της άνοιξης.*

Τ.Σ. Έλιοτ, *Η Έρημη Χώρα**

* Ελληνική μεταγλώττιση Αριστοτέλης Νικολαΐδης, 1-4, εκδόσεις Κέδρος, 1984.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Το Τούρναμπι και το Λιούνγκσλεβ είναι τόποι που έχω επινοήσει. Όπως το Ρέφτινιε στο βιβλίο *Το τέλος του καλοκαιριού*, το Νέντανος στο βιβλίο *Το έγκλημα του φθινοπώρου* και το Βένταρπι στο βιβλίο *Η φωτιά του χειμώνα*, είναι εμπνευσμένα από τα μέρη όπου μεγάλωσα στο βορειοδυτικό Σκόνε.

«Γεια σου, Μάργκο, Τέα εδώ. Συγγνώμη που δεν σου έχω τηλεφωνήσει εδώ και καιρό. Ήταν πολλές οι δουλειές με τη μετακόμιση. Τώρα όμως ο Ντάβιντ κι εγώ είμαστε στο Σκόνε. Η νέα μας ζωή έχει αρχίσει. Μια νέα, πιο ευτυχημένη εκδοχή από την παλιά. Τουλάχιστον αυτό είναι που ελπίζουμε και οι δύο».

Η κάμερα του drone ξεκινά παίρνοντας μία κοντινή λήψη από την πόρτα του παλατιού και από τη μεγαλοπρεπή πέτρινη σκάλα. Έπειτα ανοίγει σιγά σιγά το πλάνο έως ότου φανεί στην εικόνα όλο το παλάτι. Ένα μεγάλο κεντρικό οικοδόμημα με δύο παρακείμενες επιμήκεις πτέρυγες στα πλάγια που κάνουν το κτίσμα να φαίνεται από ψηλά σαν Η.

Η λευκή, πρόσφατα βαμμένη, πρόσοψη, η πράσινη οροφή από χαλκό, το Σπίτι του Αμαξηλάτη και οι στάβλοι λίγο προς τα δεξιά, πέρα από την ανατολική πτέρυγα. Η τάφος πέρα από τη δυτική πτέρυγα. Έπειτα το σπικάζ.

Το παλάτι του Μπούκελοντι βρίσκεται τέσσερα χιλιόμετρα μακριά από τη μικρή περιοχή Τούρναμπι του δήμου Λιούνγκσλεβ στο βορειοδυτικό Σκόνε, όχι μακριά από το νότιο άκρο του Εθνικού Πάρκου Σεντερόσεν. Το παλάτι είναι ένα από τα παλαιότερα του Σκόνε, η ιστορία του αρχίζει από τον 14ο αιώνα. Το σημερινό κτίσμα, σε στιλ Γαλλικής Αναγέννησης, έχει ανεγερθεί περίπου το

1880, με απομεινάρια από το παλιό παλάτι να υπάρχουν και κάτω στο υπόγειο όπου βρίσκεται ένα από τα μπουντρούμια.

Αυτό το τελευταίο είναι λίγο υπερβολικό. Στην πραγματικότητα κανένας δεν ξέρει πώς χρησιμοποιούσαν τον μικρό θόλο στο υπόγειο. Ωστόσο ο Ντάβιντ έχει δίκιο ότι η λέξη «μπουντρούμι» ακούγεται καλύτερα από την «αποθήκη τροφίμων», η Τέα πρέπει να το παραδεχτεί.

Η κάμερα του drone ανοίγει λίγο ακόμη το πλάνο και η πράσινη τάφος, που περικλείει το νησί όπου βρίσκεται το παλάτι, φαίνεται ολόκληρη. Η αλέα που, στα νότια, συνδέει το παλάτι με τον μεγάλο αυτοκινητόδρομο. Το στενό πέτρινο γεφύρι στα βόρεια που οδηγεί προς το δάσος του παλατιού. Ανατολικά φαίνεται ο βούρκος.

Το παλάτι του Μπούκελοντ βρίσκεται σε ένα νησί που περιβάλλεται από τάφο, η οποία δημιουργήθηκε όταν εξέτρεψαν τη ροή του νερού από τον κοντινό βάλτο του Τούρναμπι τον 17ο αιώνα. Ο βάλτος, που είναι ένας από τους μεγαλύτερους υδροβιότοπους του Σκόνε, είναι μια περιοχή Natura 2000 με πλούσια κλωρίδα και πανίδα.

Μία λήψη από ελάφια κόντρα στον ήλιο, φτέρες, βρύα, μια λιβελούλα που χορεύει σε μια λακκούβα με νερό, ένα κοπάδι χήνες που απλώνονται προς έναν μπλε ουρανό.

Ξανά πίσω στην κάμερα του drone. Μία νέα διαδρομή, αυτή τη φορά από πάνω προς τα κάτω σε μια αντίστροφη εκδοχή από την πρώτη λήψη, έτσι ώστε να προσγειωθεί στη μεγάλη σκάλα του παλατιού και στην προεξοχή όπου τώρα στέκονται εκείνη κι ο Ντάβιντ.

Από το 1996 το παλάτι είναι στην ιδιοκτησία και στη διαχείριση του Ιδρύματος Μπούκελοντ. Το ίδρυμα θεμελιώθηκε από τον κόμη Ρούντολφ Γκόρντον, τον τελευταίο ιδιώτη ιδιοκτήτη του παλατιού. Το Ίδρυμα Μπούκελοντ είναι μοναδικό στο είδος του, σκοπός του

είναι να ωφεληθεί η περιοχή του Τούρναμπι και οι κάτοικοί της. Το ίδρυμα χρηματοδοτεί, μεταξύ άλλων, μια γραμμή λεωφορείων και ένα περιφερειακό ιατρικό κέντρο, επίσης, προσφέρει υποτροφίες. Επιπλέον, το παλάτι έχει επισκευαστεί πρόσφατα και έχει αποκατασταθεί η παλιά του λάμψη.

Η λήψη παίρνει τέλος.

«Πώς σου φαίνεται;» Ο Ντάβιντ δείχνει να είναι ανυπόμονος και νευρικός. «Θα προσθέσουν τη συνέντευξη που θα πάρομε σε λίγο αμέσως μετά τη λήψη».

«Ωραία», λέει η Τέα και μετανιώνει αμέσως για την επιλογή της λέξης όταν βλέπει την γκριμάτσα του. «Επαγγελματική», προσθέτει. «Πολύ επαγγελματική».

Ο Ντάβιντ φαίνεται πιο ευχαριστημένος τώρα. Κλείνει το λάπτοπ και το βάζει πάνω στα διακοσμημένα πέτρινα κάγκελα.

«Μόλις μου το έστειλε ο παραγωγός». Δείχνει προς τον κοντό άντρα με το κασκέτο του μπίιζμπολ που στέκεται λίγο πιο πέρα και συζητάει με τον εικονολήπτη και τον ηχολήπτη. «Απομένουν λίγες λεπτομέρειες και η μουσική επένδυση, αλλά θα τα προσθέσουν μετά τη συνέντευξη. Θα γίνει πολύ καλό. Μόνο να μην αλλάξει ο καιρός».

Ρίχνει μια ανήσυχη ματιά προς τον ουρανό. Κάνει ζέστη, παρ' όλο που ακόμα βρίσκονται στο δεύτερο μισό του Απριλίου, ο ανοιξιιάτικος ήλιος λάμπει. Ωστόσο μια γκριζα γραμμή έχει αρχίσει να σχηματίζεται στον ορίζοντα.

«Το φιλμ πρέπει να είναι τέλειο», μουρμουρίζει ο Ντάβιντ. Πιθανώς το λέει αυτό τόσο στον εαυτό του όσο και σ' εκείνη.

Η Τέα βάζει το χέρι της στον ώμο του.

«Θα είναι σίγουρα, μην ανησυχείς».

Ο Ντάβιντ γνέφει, σχηματίζεται ένα λοξό χαμόγελο στο πρόσωπό του. Φοράει τα λευκά ρούχα του σεφ. Τα ελαφρώς γκριζα γένια του είναι καλοφροντισμένα δίνοντας σχήμα στο

περίγραμμα του προσώπου του, ενώ τα ξανθά μαλλιά του είναι χτενισμένα προς τα πίσω.

Πλησιάζει προς το μέρος τους μια γυναίκα με μια δερμάτινη ζώνη μακιγιάζ στη μέση της.

«Γεια. Σκέφτομαι να βάλω λίγη πούδρα στο μέτωπό σου».

«Βεβαίως, φυσικά».

Η μακιγιέζ είναι γύρω στα τριάντα, σίγουρα δεκαπέντε χρόνια νεότερη από τον Ντάβιντ και την Τέα. Επιπλέον αρκετά ελκυστική. Πριν από μερικά χρόνια ο Ντάβιντ θα είχε ήδη ενεργοποιήσει τη γοητεία του. Θα έβαζε μπρος εκείνο το λυκοχαμόγελο αυτοπεποίθησης στο οποίο δύσκολα αντιστεκόταν κάποιος. Τώρα όμως ο Ντάβιντ δεν συμπεριφέρεται όπως συνήθως. Πότε πότε δαγκώνει ασυναίσθητα το νύχι του μεγάλου δακτύλου του, του οποίου η άκρη είναι ήδη κόκκινη, ενώ η μακιγιέζ δουλεύει σκληρά για να κρύψει τον ιδρώτα στο μέτωπό του.

Η μακιγιέζ στρέφεται προς την Τέα. «Θα συμμετέχεις κι εσύ;»

«Όχι», διακόπτει ο Ντάβιντ. «Η σύζυγός μου είναι λίγο ντροπαλή».

Κλείνει το μάτι στην Τέα σαν να της λέει ότι όλα είναι εντάξει. Ότι η γκρίνια γι' αυτό το θέμα έχει τελειώσει και ότι αποδέχεται το γεγονός ότι εκείνη δεν θέλει να συμμετάσχει. Η Τέα όμως ξέρει ότι δεν είναι αλήθεια.

«Ντάβιντ, μπορείς να έρθεις λίγο εδώ;» φωνάζει ο παραγωγός.

Η Τέα οπισθοχωρεί προς τον τοίχο. Αυτό που θέλει περισσότερο απ' όλα είναι να κατεβεί τη σκάλα και να πάει στο Σπίτι του Αμαξηλάτη, να κρατηθεί όσο πιο μακριά γίνεται από την κάμερα. Ωστόσο το τηλεοπτικό ρεπορτάζ είναι μεγάλη υπόθεση για το παλάτι και πρέπει να είναι τουλάχιστον παρούσα και να δείχνει ενδιαφέρον.

«Πώς πάει;» λέει μια φωνή πίσω της.

«Καλά». Η Τέα προσπαθεί να κρύψει την έκπληξή της. Η μητέρα του Ντάβιντ, παρά το ύψος της, έχει μια ιδιαίτερη ικανότητα να βαδίζει στα κλεφτά. Η Ίνγκριντ είναι πάνω από ένα και εβδομήντα πέντε και, ως εκ τούτου, πάνω από δέκα εκατοστά ψηλότερη από την Τέα. Ίσια πλάτη, φαρδείς ώμοι, τίποτα από εκείνη την κύρτωση που επέρχεται μετά τη συνταξιοδότηση. Τα γκρίζα μαλλιά της είναι κομμένα κοντά, το βλέμμα της πίσω από τα γυαλιά οξύ.

«Ο καιρός φαίνεται πως θα κρατήσει, κι αυτό είναι πολύ καλό».

Η Τέα γνέφει σαν απάντηση.

«Τι ώρα θα έρθει η γιατρός Άντερσον αύριο;» Γρήγορη αλλαγή στο θέμα συζήτησης. Έτσι λειτουργεί η Ίνγκριντ.

«Στις εννέα», απαντά η Τέα, παρότι είναι απολύτως σίγουρη ότι η Ίνγκριντ γνωρίζει επακριβώς το πρόγραμμά της.

«Και θα σε ξεναγήσει εδώ τριγύρω στην περιοχή. Θα σου δείξει τον χώρο του ιατρείου και θα σου εξηγήσει πώς λειτουργούν όλα αυτά».

Ισχυρισμός, καμία ερώτηση.

«Μμ».

«Η Σίγκμπριτ Άντερσον είναι μια εξαιρετική παθολόγος», συνεχίζει η πεθερά της. «Σημαίνει πολλά για το Τούρναμπι».

Η Τέα διαισθάνεται την επιφύλαξη που πλανάται στον αέρα. Και να τη που έρχεται σαν να ήταν παραγγελία.

«Όστοςο η Σίγκμπριτ ήταν πάντα κάπως θορυβώδης, ήδη από τότε που ήταν μικρή. Πρέπει να προσέχει κανείς τι λέει όταν εκείνη είναι παρούσα, καταλαβαίνεις τι εννοώ; Ιδιαίτερα για προσωπικά θέματα».

Η Ίνγκριντ σωπαίνει για μερικά δευτερόλεπτα, ακριβώς τόσα όσα χρειάζεται για να αλλάξει πάλι θέμα συζήτησης.

«Έχεις σταματήσει τα φάρμακα, άκουσα. Είναι πολύ ευχάριστο που τα πηγαίνεις καλύτερα».

Η Τέα δεν λέει τίποτα. Ευχαριστεί μέσα της τον Ντάβιντ για την αποκάλυψη.

«Εσύ κι ο Ντάβιντ χρειάζεστε ο ένας τον άλλο». Η Ίνγκριντ γνέφει προς τον γιο της που στέκεται εκεί δίπλα και συζητάει με τον παραγωγό και τον δημοσιογράφο που θα του πάρει τη συνέντευξη. «Χρειάζεστε μια ευκαιρία για να επανακάμψετε. Να απομακρυνθείτε από όλα όσα έχουν συμβεί». Συνεχίζει να γνέφει για να ενισχύσει αυτά που λέει. «Παρεμπιπτόντως, ασχολούμαι με τον κατάλογο των προσκεκλημένων για το δείπνο-πρόβα. Κρίμα που οι γονείς σου δεν είναι πια μαζί μας».

Το νέο θέμα συζήτησης φαίνεται ακίνδυνο, αλλά, όπως πάντα, είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς τι θα πει η Ίνγκριντ.

«Ναι», απαντάει η Τέα. Το ψέμα είναι τόσο καλά εμπεδωμένο που ούτε καν υποψιάζεται κανείς ότι είναι ψέμα.

Η Ίνγκριντ αγγίζει το μπράτσο της Τέα.

«Να ξέρεις ότι ο Μπέρτιλ κι εγώ σε βλέπουμε σαν κόρη μας».

Η χειρονομία εκπλήσσει την Τέα, και δεν ξέρει τι πρέπει να απαντήσει. Ο Ντάβιντ κι εκείνη είναι μαζί τα τελευταία χρόνια κατά περιόδους, αλλά παντρεμένοι μόλις από τον περασμένο Νοέμβριο. Οι συναντήσεις με τα πεθερικά της μετριούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού. Και η Ίνγκριντ Νουρντίν δεν είναι ένα άτομο που αποκαλύπτει τα συναισθήματα ή την εκτίμησή της.

«Πώς είναι σήμερα ο Μπέρτιλ;» λέει η Τέα.

«Καλά. Ήθελε να έρθει, αλλά ένωθε λίγο κουρασμένος. Φαίνεται ότι αρχίζουν τώρα». Η Ίνγκριντ δείχνει προς το τηλεοπτικό συνεργείο.

Ο Ντάβιντ στέκεται σε εκείνο το σημείο της σκάλας όπου σταμάτησε η λήψη από την κάμερα του drone. Ο δημοσιογρά-

φος που θα του πάρει τη συνέντευξη είναι ένας νεαρός άντρας με κατάλευκα δόντια κι ένα στενό κοστούμι. Φαίνεται αρκετά έμπειρος ώστε να μη θέλει να ασχοληθεί με ένα τόσο ερασιτεχνικό ρεπορτάζ. Προφανώς αυτό θέλει να πει κι εκείνος, αν κρίνει κανείς από τη γλώσσα του σώματός του και από τις κλεφτές, γεμάτες εκνευρισμό, ματιές του προς τον παραγωγό.

Η πρώτη ερώτηση σαν να είναι βγαλμένη από αθλητικό τηλεοπτικό ρεπορτάζ.

«Ντάβιντ Νουρντίν, για πες μας! Πώς νιώθεις που επιστρέφεις στα πάτρια εδάφη έπειτα από είκοσι επιτυχημένα χρόνια ως μάγειρας, σεφ και ιδιοκτήτης εστιατορίων στη Στοκχόλμη;»

Η Τέα γνωρίζει ήδη την απάντηση. Εκείνη κι ο Ντάβιντ έχουν κάνει πρόβες για τη συνέντευξη όλη την τελευταία βδομάδα. Παρ' όλα αυτά νιώθει απρόσμενα νευρική.

«Υπέροχα, φυσικά», λέει ο Ντάβιντ. «Το παλάτι του Μπούκελουντ είναι ένα θαυμάσιο περιβάλλον για ένα εστιατόριο. Είμαι πολύ χαρούμενος που θα μου δοθεί η ευκαιρία να προβάλω την περιοχή μου και τις διατροφικές παραδόσεις του Σκόνε. Ένα αναμενόμενο βήμα για μένα, ένα βήμα που επιθυμούσα να κάνω εδώ και πολλά χρόνια».

Ο Ντάβιντ αποτελείώνει με ένα χαμόγελο που, φαινομενικά, τον κάνει να ακτινοβολεί αυτοπεποίθηση. Είναι άκρως σημαντικό τα πρώτα λόγια του να λειτουργήσουν σωστά. Ο Ντάβιντ είναι ο μεγάλος γιος που επιστρέφει θριαμβευτικά στην περιοχή για να προσελκύσει τουρίστες και καλοκαιρινούς επισκέπτες. Δεν είναι ένας ιδιοκτήτης εστιατορίων με αμαυρωμένη φήμη που αναγκάστηκε να κλείσει αθόρυβα τα εστιατόριά του και να καταφύγει στον νότο με την ουρά ανάμεσα στα σκέλια.

«Και είσαι εσύ και δύο παιδικοί σου φίλοι εκείνοι που βρίσκεστε πίσω από αυτό το εγχείρημα;»

Η Τέα ανασαίνει. Ο δημοσιογράφος περιορίζεται στις συμφωνημένες ερωτήσεις.

Κι ο Ντάβιντ δείχνει ανακουφισμένος. «Ναι. Η Ζανέτ Χέλμαν και ο Σεμπάστιαν Μαλινόφσκι. Ο Σεμπάστιαν είναι ένας από τους ιδρυτές της εταιρίας πληροφορικής Copexus και η Ζανέτ έχει μια μακρόχρονη καριέρα στον χρηματοοικονομικό κλάδο. Είμαστε όλοι μεγαλωμένοι στο Τούρναμπι και βλέπουμε το εστιατόριο σαν μια ευκαιρία να ανταποδώσουμε το καλό που λάβαμε από τον αγαπημένο μας τόπο».

Ω, ουάου. Ποιος του έγραψε αυτή την ατάκα; Δεν ήσουν εσύ, ma chère;

Η φωνή της Μάργκο έρχεται από το πουθενά. Η Τέα σκιρτά, αποφεύγει την παρόρμηση να κοιτάξει γύρω της. Αντιλαμβάνεται, φυσικά, ότι η Μάργκο δεν μπορεί να είναι εκεί. Αν και έχει δίκιο. Αυτό με τον «αγαπημένο τόπο» παραίτηταν υπερβολικό.

«Μια μοναδική δυνατότητα», συνεχίζει ο Ντάβιντ δίνοντας απάντηση σε μια ερώτηση που έχασε η Τέα. «Είμαστε άκρως ευγνώμονες στο Ίδρυμα Μπούκελουντ που εκουγγρόνισε το παλάτι και επένδυσε στο εστιατόριο. Προετοίμασε το έδαφος, θα λέγαμε». Γελάει.

Η Τέα κοιτάζει λοξά την πεθερά της που είναι απορροφημένη στη συνέντευξη. Ο Ντάβιντ δεν αναφέρει ότι η μητέρα του είναι η πρόεδρος του συμβουλίου του Ιδρύματος. Ούτε ότι η Ίνγκριντ βρίσκεται πίσω από τα περισσότερα που συμβαίνουν στην περιοχή, συμπεριλαμβανομένου κι αυτού του ρεπορτάζ.

Ο Ντάβιντ αρκετά ήρεμος τώρα. Η φωνή του λιγότερο νευρική, το χαμόγελό του πιο αυθόρμητο. Η Τέα χαλαρώνει λίγο.

«Υπάρχουν στο παλάτι φαντάσματα;» ακούει να λέει ο δημοσιογράφος.

«Βεβαίως και υπάρχουν», λέει ο Ντάβιντ. «Δύο. Στα μέσα

του 18ου αιώνα πνίγηκε εκεί μια νεαρή γυναίκα όταν υποχώρησε ο πάγος της τάφρου. Σύμφωνα με τον θρύλο, εκείνη έφυγε από το παλάτι για μία μυστική ερωτική συνάντηση με τον γιο του αρχικυνηγού στο δάσος στην απέναντι πλευρά. Στα τέλη του 19ου αιώνα έπεσε μία ακόμη νεαρή γυναίκα από το άλογο της, κατά τη διάρκεια ενός αγώνα ιππασίας, και έσπασε τον σβέρκο της. Φημολογείται ότι πότε πότε μπορεί κανείς να ακούσει τις δύο νεαρές γυναίκες να διασχίζουν έφιππες το δάσος. Δηλαδή, αν κάποιος πιστεύει στα παραμύθια».

Ο δημοσιογράφος γνέφει με ενδιαφέρον.

«Δεν υπάρχει όμως και μια αληθινή ιστορία; Μία τρίτη κοπέλα που πέθανε. Αναφέρομαι στη θυσία της άνοιξης».

«Ναι, μια τραγική ιστορία. Ίσως κάτι που δεν...» Ο Ντάβιντ στριφογυρίζει τα μάτια του, κοιτάζει πρώτα την Τέα, έπειτα τον παραγωγό.

«Διακόπτουμε!» Ο παραγωγός πηγαίνει λίγο παράμερα με τον δημοσιογράφο. Ξεσπάει μια έντονη συζήτηση μεταξύ τους.

Ο Ντάβιντ τρώει το νύχι του, το μέτωπό του γυαλίζει. Η Τέα πηγαίνει κοντά του και πιάνει το άλλο του χέρι. Είναι ζεστό και ιδρωμένο.

«Τι συμβαίνει;»

Εκείνος κουνάει το κεφάλι του. «Τίποτα, έχασα λίγο τον ειρμό μου».

Η μακιγιέζ εμφανίζεται πάλι και μακιγιάρει το μέτωπό του. Η συζήτηση ανάμεσα στον παραγωγό και στον δημοσιογράφο συνεχίζεται.

«Γιατί;» ακούει η Τέα να λέει ο δημοσιογράφος. «Η true crime οπτική γωνία είναι πολύ πιο ενδιαφέρουσα. Οι θεατές λατρεύουν τέτοια πράγματα, δεν καταλαβαίνω γιατί...»

Ο παραγωγός τον διακόπτει, λέει κάτι που κάνει τον δημοσιογράφο να γυρίσει και, οργισμένος, να κατεβεί τα σκαλιά.

Ο Ντάβιντ σφίγγει το χέρι της. Η Ίνγκριντ πηγαίνει στον παραγωγό και ανταλλάσσουν μερικές σύντομες χαμηλόφωνες φράσεις.

«Ξανακάνουμε το γύρισμα από την αρχή», λέει ο παραγωγός και κάνει νεύμα στον εικονολήπτη. «Θα θέσω εγώ τις ερωτήσεις, και θα ξεκινήσουμε πάλι από την αρχή. Θα μείνουμε σε ό,τι έχουμε συμφωνήσει. Εντάξει;»

Ο Ντάβιντ γνέφει παγωμένος. Η Τέα αφήνει το χέρι του και βγαίνει γρήγορα από το πλάνο.

«Είναι όλα έτοιμα, ξεκινάμε».

Ο παραγωγός θέτει την ίδια εισαγωγική ερώτηση, όπως και προηγουμένως, αλλά ο Ντάβιντ αμέσως τα χάνει. Επαναλαμβάνουν ξανά και ξανά, αλλά ο Ντάβιντ έχει χάσει την αυτοσυγκέντρωσή του. Οι απαντήσεις που δίνει ακούγονται μηχανικές και προμελετημένες, δεν υπάρχει πια καμία γοητεία στα λόγια του.

Η Τέα βλέπει τον παραγωγό να κοιτάζει λοξά το ρολόι του, έπειτα τον ουρανό εκεί όπου η γκριζα γραμμή έχει έρθει πιο κοντά.

«Θα κάνουμε ένα μικρό διάλειμμα. Πιες λίγο νερό, Ντάβιντ».

Ο παραγωγός και η Ίνγκριντ συζητούν πάλι. Ο Ντάβιντ πίνει λίγο νερό από ένα μπουκάλι. Η μακιγιέζ παλεύει πάλι με τον ιδρώτα του μετώπου του.

«Όλα πάνε κατά διαόλου», μουρμουρίζει ο Ντάβιντ. «Προτού καν αρχίσουμε».

Η Τέα πιάνει πάλι το χέρι του. «Θα τα καταφέρεις. Προσπάθησε μόνο να χαλαρώσεις».

«Δεν γίνεται. Πρέπει να το επανεξετάσουμε. Να κάνουμε κάτι άλλο». Σφίγγει το χέρι της, την κοιτάζει παρακλητικά και ανασηκώνει λίγο το φρύδι του για να καταλάβει εκείνη στα σί-

γουρα τι της λέει. «Δεν τα καταφέρνω χωρίς εσένα. Τέα, σε παρακαλώ...»

Εκείνη καταπίνει, προσπαθεί να εκτιμήσει το ρίσκο.

Η Ίνγκριντ διακόπτει τις σκέψεις της.

«Ναι, Τέα. Ο Πέτερ κι εγώ έχουμε την ίδια άποψη, ότι θα ήταν καλύτερα να συμμετέχεις κι εσύ στο ρεπορτάζ». Κάνει ένα νεύμα με το κεφάλι της προς τον παραγωγό. «Η σύζυγος που υποστηρίζει τον σύζυγό της, η νέα γενική γιατρός της περιοχής, και ούτω καθεξής».

Η Τέα νιώθει τις ματιές όλων στραμμένες πάνω της. Το στομάχι της γίνεται ένας παγωμένος κόμπος, το στόμα της κατάρτεγνο. Ο Ντάβιντ σφίγγει πάλι το χέρι της. Ολοένα και δυνατότερα μέχρι εκείνη να μην αντέχει άλλο.

Παίρνει μια βαθιά ανάσα.

«Εντάξει», λέει και αμέσως το μετανιώνει. Τώρα όμως είναι ήδη αργά.

Η βραχνή φωνή της Μάργκο ακούγεται πάλι στο μυαλό της.

Όλοι έχουμε τα φαντάσματά μας, Τέα. Μερικοί περισσότερα από άλλους.

Μακριά στον ορίζοντα, πίσω από την γκριζα γραμμή, μαίνεται απειλητική η καταιγίδα.